

A l'endemà sortim de bon matí, com sempre, i anem cap a la caleta de Deià per continuar cap a Son Coll, can Miquelet, Son Micó unes possessions (cases de pagès) ben senyorialistes típiques de l'illa, la capella de Castelló i finalment, el Port de Sòller on ja ens hi esperen en Manel i en Martí. Aquí al port acabem la travessa d'aquesta part de la serra de Tramuntana. Ens acompanyen amb cotxe fins a casa seva a Biniaraitx i, tot seguit, sense canviar-nos ni res, anem, a peu. ja no ve d'aquí, fins al preciós poble de Fornalutx, a sota les muntanyes i amb tot de camps de tarongers i llimoners en el qual, en Manel, ha encarregat "porcella" (garrinet) per dinar en un restaurant que en té l'especialitat. Una bona manera de celebrar i brindar, tots plegats, pel feliç final de la travessa i els dies passats gaudint de la muntanya de Mallorca. Tornem a Sòller on soparem

i dormirem a casa del Manel i a l'endemà, ell mateix, ens portarà a fer una altra caminada.

Sortim de Biniaraitx mateix i pugem pel barranc del mateix nom per un excel·lent i restaurat camí de pedra seca que antigament es feia servir per pujar cap a la multitud de feixes d'oliveres i per anar també al santuari de Lluç. Arribem al coll de l'Ofre on ja hi ha bosc de pins i ens enfilem al Puig de l'Ofre (1.013 m.) pel coll d'en Poma. Després seguim la carena cap al puig de Na Maria (879 m.), puig des Coll des Jou (1.052 m.) i Peña de S'Anyell (1.053 m.) per continuar, tot seguit, cap al començament de la serra d'Alfàbia, el Mirador Xim Quesada, el Cornador Petit (907 m) i el Cornador Gran (956 m.). Aquests dos últims molt destacables des de Sòller i, com tots els anteriors, molt panoràmics. Baixem altre cop pel fantàstic camí de pedra seca fins a Biniaraitx.

Per tenir millors referències i més bones informacions de la serra i dels llocs que s'anomenen en aquest poc acurat escrit, més val que feu més cas dels mapes de l'editorial Alpina de la *Serra de Tramuntana* i la guia adjunta i també de l'esplèndida guia: *GR. 221-serra de Tramuntana -Ruta de Pedra en Sec- Mallorca. Editorial Triangle-Postals.*

Varem ser: en Josep Gargallo que és qui va preparar l'excursió, la Marisol Bolsa, la Mercè Junqueres i el que escriu aquestes ratlles.

Joan Mundet Bellavista

Aljubs, al Pla d'Aljub. Foto: J. Mundet.

Esquí de Muntanya

Valls de Täsch - Saas Fee - Zermatt - Travessia dels 4.000

La nostra sortida d'enguany està situada a la zona del Valais a Suïça, una de les més espectaculars dels Alps, amb més de 50 cims que superen els 4.000 metres d'alçada, entre ells hi podem trobar el Cerví i el Mont Rosa. Òbviament les possibilitats per fer esquí de muntanya són infinites. Nosaltres hem traçat una ruta circular de 5 dies, iniciant-la en el poble de Täsch, però que es pot fer diferents variants sobre la mateixa sortint des de Zermatt o bé des de Saas Fee.

Dissabte 4 d'abril de 2009

Vallès Oriental - Täsch

És el dia que destinem a fer el viatge fins a Täsch. La ruta per carretera és Vallès Oriental - Geneve - Lausanne - Visp - Täsch. Arribem a la tarda, després de buscar el lloc on dormirem, anem a mirar des d'on surt el camí de demà, i a quina alçada comença la neu.

Està clar que la carretera a Ottavan està tancada, així doncs, cal deixar el cotxe al mateix Täsch i sortir a peu.

Diumenge 5 d'abril de 2009

Täsch (1.450m) - Täschhütte (2.701 m.)

Avui tenim tot el dia per arribar al refugi, Agafem el camí que surt del costat de l'església de Täsch en direcció est que porta al poble de Täschberg, el riu Täschbach ens queda a la nostra dreta. El primer tram té una forta pendent, la qual ens obliga a alentir la nostra marxa. Arribats a Täschberg ja ens posem els esquís (1.700 m.). El camí canvia en direcció sud-est i ens porta al poble de Eggenstadel. En aquest punt ens tornem a trobar amb el riu que ara té el nom de Mellichbach, el qual no deixarem fins el poble d'Ottovan (2.205 m.). Aquí hem de deixar la vall de Täschalp i el riu a dreta per remuntar les pendents que ens portaran al refugi Täschhütte, sempre en direcció sud-est.